

NISZCZYĆ SIĘ (2) *vb impf*

inf niszczyć się (1). ◇ *praes 3 sg* niszczy się (1). ◇ [*praet 3 pl subst* niszczyły się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

W niwecz się rozpadać, unicestwiać się (2) :

a. *O abstrakcjach* (1) :

W przeciwstawieniu: »niszczyć się ... błyszczeć się« (1): *W fortunnych czáliech cnotá fie więc nińzczy/ Ale w przeciwnych naiásniey fie błýfczy. RejZwierc 221v.*

b. *O instytucjach* (1) :

niszczyć się czym (1): *k temu nas dochodziło to IchM na posły koronne uskarżywanie, że się IchM rady nie dokładawali z nimi nie rozmawiali i tym by się snadź sejmy przeszłe niszczyć miały a bez postanowienia ktorego rozchodzić Diar 84; [Poddani przerzeczonej wsi wedle inwentarza dawnego odkupowali szarwarki od włóki per fl. 2, kurów po 6; ale to nie czyniło pożytku, czem się niszczyły folwarki. LustrMalb I 121].*

Formacje współrdzenne cf NISZCZYĆ.

TG